

عنوان مقاله:

ارزیابی رقابت و کارایی سیستم کشت مخلوط ذرت - لوبیا با استفاده از برخی شاخص های رقابتی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهشهای زراعی ایران، دوره 12، شماره 4 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

علیرضا کوچکی - استاد دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد

مهدی نصیری محلاتی - استاد دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد

رضا دیهیم فرد - دانشجوی سابق دکتری گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد و استادیار گروه کشاورزی اکولوژیک، پژوهشکده علوم محیطی، دانشگاه شهید بهشتی

رضا میرزایی تالارپشتی - دانشجوی دکتری گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

به منظور ارزیابی رقابت در سیستم کشت مخلوط ذرت- لوبیا، آزمایش مزرعه ای جهت ارزیابی برخی از شاخص های رقابتی و نیز کارایی طراحی گردید. تیمارهای آزمایشی نسبت های مختلف کاشت ذرت و لوبیا شامل 50:50، 50:100، 50:150، 100:50، 100:100، 100:150 (لوبیا:ذرت) و نیز کشت خالص هر یک از آنها بود که در سه تکرار کشت شد. نتایج این تحقیق نشان داد که در مجموع دو نسبت کشت 150:50 و 150:100 (لوبیا:ذرت) که در آنها تراکم ذرت 50 درصد بیشتر از تراکم مطلوب آن است (تیمارهای افزایشی)، بالاترین عملکرد کل دانه و نیز شاخص معادل عملکرد ذرت (EY) بدست آمد. نتایج همچنین نشان داد که بر اساس شاخص درجه تهاجم (A)، تیمارهایی که در آنها سهم نسبی هر جزء در مخلوط بیشتر بود، مقدار این شاخص نیز در آنها مثبت تر و آن جزء از نظر رقابتی جزء غالب تلقی گردید. بر اساس ضریب تراکم نسبی (K)، تیمارهای 100:150، 150:50 و 150:100 (لوبیا:ذرت) در این تحقیق از برتری عملکرد برخوردار بودند و اجزای مخلوط در این نسبت های کشت، حالت تکمیلی با یکدیگر داشتند. در تیمار جانشینی (50:50) نسبت برابری زمین کمتر از 1 بود و اکثر شاخص های محاسبه شده در پایین ترین مقدار خود قرار داشت. به طور کلی، ایده آل ترین نسبت در کشت مخلوط ذرت - لوبیا با توجه به شاخص های محاسبه شده در این تحقیق، نسبت کاشت 150:100 بود که در آن هر دو جزء اثرات رقابتی یکسان بر یکدیگر داشته اند و آشيان اکولوژیک یکدیگر را در شرایط مخلوط تکمیل کرده اند.

کلمات کلیدی:

شاخص های کشت مخلوط، کارایی، نسبت برابری زمین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/630005>

